

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Pe un an 40 coroane. — Pe șase luni 20 coroane. — Pe trei luni 10 coroane.
Ziarul apare Marțea, Joia și Sâmbăta

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

După visita regală

Precum de sigur au observat și *Maiestățile Lor Regele și Regina prin toate ținuturile dela noi, pe cari le-au distins cu înalta Lor vizită, s'au cutremurat pretutindenea de fiorii bucuriei până n fundul adâncurilor acest pământ strămoșesc, venind la noi pentru întâiașdată în calitate oficială, căci dela împăratul roman Aurelian încoace Maiestățile Lor sunt primii pe Cari noi — Români de dincoace de Carpați — îi putem numi cu drept cuvânt, din toată inima și cu lacrimi de fericire în ochi Stăpânii NOȘTRII și Suveranii NOȘTRII legiuitori. Iară inimile noastre — cuprinse de cea mai sfântă emoție — au înțeles și simțit în aceste clipe fericite întreg farmecul dulce, ce se cuprinde în acest cuvânt «ai noștri», căci până acum multe-multe veacuri noi am fost ai nimănui.*

Și dacă nu ne au înghițit valurile dușmane — o foarte însemnată parte de merit este al acelor bisericețe modeste, unele de lemn, pe cari în fuga trenului Maiestățile Lor le-au zărit prin comunele și pe colinele plaiurilor noastre. Slujitorii lor ne-au păstrat în toată curățenia atât credința strămoșească cât și dulcea noastră limbă românească și toate comorile sufletești, cari formează chintesența individualității noastre etnice de români, conducându-ne la limanul de mântuire în veacurile de întunec, când nu aveam nici un alt soi de conducători.

De aceea nimeni nu poate simți mai adânc ca tocmai noi — fii și conducătorii acestei biserici — întreagă recunoștința față de aceia, cari ne-au desrobii.

Sunt deci interpretul adevăratului sentiment public dela noi, când folosesc acest prilej pentru de a exprima admirația noastră față de disciplina neîntrecută și de vitejia mai mult decât strămoșească și de marile jertfe ale oștirilor din vechiul regat român și a căpitanilor ei, cari — în frunte cu căpitanul suprem — au creat România-mare, câștigându-și pentru vecie recunoștința tuturor Românilor desrobiți.

Ca cei mai fideli supuși ai tronului român, dorim gloriosului nostru rege, — ceeace încă vechiul filosof Plato a dorit patriei sale — ca — întărind hotarele ei — s'o facă «în afară respectată, iară înlăuntru liniștită și pașnică» spre binele cetățenilor ei. —

Știm, că Maiestățile Lor au venit la Sibiu din țara Moșilor; de aceea, drept mulțumită pentru faptul, că prin înalta Lor prezență ne-au electricat spre o nouă viață, acum deplin românească, în numele cre-

dincioșilor bisericii noastre le urmă la despărțire cu cuvintele Moșilor atât de simple și totuși frumoase zicând: «Trăiască-Vă Dsău» întru mulți ani!

Episcopul Miron.

Pentru Bănat

— Adunarea dela Sibiu —

Duminecă, înainte de ameză, s'a ținut în chestiunea Bănatului o imposantă adunare națională în Piața mare a Sibiului.

Poporul român și-a rostit din nou voința d'a lupta până în sfârșit pentru dreptatea cauzei sale.

Prin vorbirile ținute și prin participarea miilor de reprezentanți ai poporului român «din patru unghiuri» s'a învederat, că națiunea noastră, nedespărțită sufletește, nu poate să renunțe la drepturile sale sfinte de întregire deplină.

Hotărâți și însuflețiți s'au exprimat oratorii, dând grai nemulțumirii și mâhnirii unui popor, căruia i se impun hotare nedrepte. Bănatul însă trebuie să rămăie în întregime al nostru, — ciuntirea lui nu se poate tolera cu nici un preț.

Adunarea s'a deschis la ora 11½ a. m. Publicul, pornind dela catedrală în frunte cu P. S. Sa Episcopul Dr. Miron E. Cristea, și purtând drapele și table cu inscripția «Bănatul nedesrobii», a parcurs strada Ciznădiei până în Piața mare.

În pavilionul, unde cu câteva zile înainte se făcuse primirea regală, s'au grupat fruntașii vieții publice, între cari se găseau și numeroși reprezentanți ai sașilor și germanilor din România întregită.

Deschiderea adunării o face părintele asesor consistorial Nicolae Ivan, după care au luat cuvântul dnii: Dr. Cassiu Maniu, publicistul poet I. U. Soricu, Dr. H. O. Roth în numele poporului săsesc, Dr. Gh. Comșa, ear profesorul cernăuțan A. Le-bontou în numele germanilor bucovineni.

Vorbitorii aduc motive puternice, ca să arate că Bănatul nu poate fi sfășiat, ci trebuie să aparțină întreg României.

În acest înțeles se votează o moțiune.

După citirea moțiunii, primite cu viroase aclamări din partea adunării, părintele Ivan mulțumește tuturor manifestanților atât români, cât și sași și germani.

La ora 1½ adunarea se declară închisă.

Corul întonează «Pe al nostru steag», și lumea se împrăștie în ordine deplină.

Greșeli care se răsbună

La cererea mai multor preoți din protopopiatul Săliștei, o persoană bisericească își ține de datorie națională a ne trimite următorul articol care, nu ne îndoim, răspunde la dorințe generale:

Ziarul sibian *Gazeta Poporului*, foaie menită pentru țărâime, în timpul din urmă a început tot mai mult să se abată dela programul unui organ, care ar avea chemarea de-a contribui la creșterea bună a masselor dela sate. Diferitele îndrumări gazetărești și învățături nu le trimit curate cetitorilor, ci presărate cu otrava discreditării căpeteniilor bisericești.

În ședințele sinodului arhidiecezan, desbătându-se chestia școalelor de pe teritoriul proiectatei «zone culturale», în mod destul de amănunțit, s'a mai simțit oare trebuința publicității și într'o foaie populară? Toți oamenii nepreocupați, toți cei cu inimă bună și curată, nu vor putea da alt răspuns, decât că nu!

Pentruce atunci se mai face apel la priceperea și judecata simplă a țaranului? Ei, din întreg cetitul astorfel de acuze și lămuriri, se alege cu concluzia păgubitoare: «Se ceartă între sine domniile noștri dela oraș».

Țărâni întrebă de preot: «Dacă ei, oameni învățați și fruntași, nu se sfiesc d'a se batjocori, pentruce ne bagi vină nouă, părinte, când uneori ne ieșim din sărite?»

Tot ei zic: «Noi, prostimea, și dacă ne certăm, nu ne șede prea de tot rău, sântem doar țărâni; dar domniilor?»

Imi spunea unul dintre colegi, că i-a zis un bogătan din sat: «Păi am cetit în *Gazeta noastră* (!) că se ceartă urât domniile noștri de la oraș»...

S'ar putea spori mult înșiruirea astorfel de apostrofări.

Știm cu toții ce mare greșală educativă este cearta părinților în fața copiilor. Îndrumările cele mai înțelepte se dărâmă în fața scenelor de felul acesta.

Tot așa în familia mare a satelor și a neamurilor.

Nu încape îndoială, că greșeli și neînțeleșuri vor fi în sinul bisericii, și la noi, și la străini. Nu se pomenește însă ca străinii să-și spele rufăria în gazetele lor populare, și să discrediteze pe unii dintre conducători, într'o vreme când este trebuință de cea mai perfectă înțelegere frățească în fața credincioșilor proprii și a concetățenilor de altă limbă.

Prin astfel de publicațiuni nespuse de mult se sapă și autoritatea preoților și-a conducătorilor de la sate. E știut

